

בש"פ 8754/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8754/16

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע מיום 30.10.2016 בעמ"ת
25314-10-16 שניתנה על ידי כבוד השופט א' אינפלד

עו"ד שי נודל

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 30.10.2016 (עמ"ת 25314-10-16, השופט א' אינפלד). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום באשדוד מיום 23.10.2016 (מ"ת 24517-10-16, השופט א' אדם) לשחרר את המבקש לחלופת מעצר.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג, איומים ושיבוש הליכי משפט (לפי סעיפים 382(ב), 192 ו-244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). יחד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים נגדו.

3. המבקש טען כי האישומים המיוחסים לו הם פרי דמיונה של המתלוננת, שהיא אשתו, והצביע על כך שהוא נעדר

עמוד 1

עבר פלילי. על כן, כך נטען, יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר בבית אמו. לעומת זאת, המדינה טענה כי קיימות ראיות לכאורה נגד המבקש, וכי חלופת המעצר שהוצעו אינן מתאימות.

4. בית משפט השלום הורה על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בבית אמו בתנאים הדוקים. בית משפט השלום נימק את החלטתו בכך שהמבקש נעדר עבר פלילי, שבני הזוג החליטו להיפרד זה מזו בהסכמה, שהמתלוננת אף הייתה נכונה לבטל את התלונה נגד המבקש לאחר שהסכים להתגרש ממנה, ושהוא מתרשם לחיוב משתי הערבות המוצעות, אמו ואחותו של המבקש.

5. המדינה הגישה ערר על החלטתו של בית משפט השלום וטענה כי חלופת המעצר שנקבעה אינה מאיינת את מסוכנותו של המבקש. בנוסף, המדינה טענה כי מדובר בדפוס אלימות שחוזר על עצמו אצל המבקש, אשר מאבד עשתונותיו, מבצע במתלוננת מעשי אלימות, ולאחר מכן מתנצל בפניה ומנסה לפייסה. מנגד, המבקש טען כי המתלוננת אינה מהימנה וטופלת עליו אשמות על-מנת ללחוץ עליו להגיע להסכמות במישור הגירושין. כמו כן, המבקש טען כי נאשמים בעבירות חמורות יותר שוחררו לחלופת מעצר, וכי נוכח החלטת בני הזוג להיפרד לא נשקפת למתלוננת סכנה.

6. בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה בקבעו כי קיימות ראיות לכאורה נגד המבקש, המתייחסות, בין היתר, לאיום שלו בסכין על המתלוננת, לתקיפתה ולחניקתה. כמו כן, נקבע כי אין בחלופת המעצר כדי לאיין את מסוכנותו של המבקש בשים לב לתכיפות האיומים מצד המבקש ולאופיים הקונקרטי. לבסוף, נקבע כי בשים לב למסוכנותו הרבה של המבקש לא יהיה בתסקיר שירות מבחן כדי להפיג חשש זה.

7. הבקשה שלפני נסבה על החלטתו זו של בית המשפט המחוזי. המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא הורה על הכנת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו, וכן בכך שלא נתן משקל מספיק לעובדה שאין לו עבר פלילי, לכך שבני הזוג נפרדו בהסכמה ולמיקומה של חלופת המעצר, הרחק מעיר מגוריה של המתלוננת.

8. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, אף מבלי להידרש לתגובת המדינה. כלל ידוע הוא כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר קיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת לשם מניעת עוול קשה (ראו למשל: בש"פ 965/14 פינטו נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.2.2014)). הבקשה שבפני אינה מעוררת סוגיה משפטית החורגת מעניינם של הצדדים אלא נסבה על טענות עובדתיות באשר למסוכנותו של המבקש. בנוסף, איני סבורה כי החלטתו של בית המשפט המחוזי פוגעת בזכויותיו של המבקש או גורמת לו עיוות דין, בשים לב לראיות לכאורה שהוצגו כנגדו ולמכלול נסיבות העניין. למותר לציין, כי אין די בכך ששתי ערכאות הגיעו לתוצאות שונות בהחלטה הנוגעת לחלופת המעצר כדי להעניק רשות ערעור בגלגול שלישי (ראו למשל: בש"פ 1200/13 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.2.2013)).

9. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשע"ז (14.11.2016).

